

Демографія росіян і українців у Криму: БРЕХНЯ ТРЕТЬОГО ВИДУ

Замість передмови

Взагалі-то мене зовсім не дивує, що «прості» люди (не-історики, без університетської освіти) не знають історії (хоча багато хто упевнений, що знають її і БЕЗ ВИВЧЕННЯ — *по праву народження в цій країні*), але тоді, аналогічно, вони так само «мають» право вважати себе професійними банкірами та фінансистами, оскільки усе життя мають справу з грошми¹⁰...). Дратує, коли цю *«песню, подобную стону»* (М. О. Некрасов), заводять «професіонали»...

Наприклад, Володимир Іванов у «Независимом военном обозрении» («Независимая газета» від 04. 07. 2008, Москва) пише, не затнувшись (повторюся,

¹⁰ Якщо по правді, то слід сказати, що ми усі вийшли з «системи», де робота істориків неухильно перевірялася на партійність (по суті, звірялася з постулатами «Краткого курса ВКП(б)» в різних його варіантах — аж до «Истории КПСС»). А широка публіка успішно засвоювала ті ж постулати, оформлені у вигляді «легкозасвоюваних» художніх (створених в суворій відповідності до «принципу соцреалізму», що освячував «правильну» брехню) творів — книг (як, наприклад, «автобіографічна» повість Миколи Островського «Как закалялась сталь»), кінофільмів (як, скажімо, остання екранізація гоголівського «Тараса Бульби»), телепередач. А вже масове — змалку — виконання «правильних» пісенних текстів забивало потрібні постулати у набакирені в потрібному ідеологічному напрямку мізки «простих радянських» людей надійно (скажімо, після багаторазового прослуховування — і підспівування — проникливих слів із чудової пісні Давида Тухманова: *«Я люблю тебя, Россия, дорогая и а ш а Русь...»* **НЕПРАВДИВИЙ ПОСИЛ Русь — це Росія ЛЕГКО ПЕРЕТВОРЮВАВСЯ НА А К С І О М У, що НЕ ПІДЛЯГАЛА НА Й МЕН Ш И М СУМ Н І В А М і міцно затвердилася на підсвідомому рівні**) — і назавжди. Тому-то згадана Н. Галкіна у відповідь на «провокаційне опитування: чий Крим» — без роздумів і тіні сумнівів вигукнула: *«Ну конечно русский! Друзья ведь историю помнят е?»* А щоб вибратися з цієї засмоктуючої трисовини брехливих догм знадобляться неймовірні зусилля (а головне — бажання), тому, перефразовуючи Гоголя, можна, на жаль, стверджувати, що рідко яка людина зможе вирватися з глибокого болота нав'язаних (і нав'язуваних нині!) антиісторичних міфів-фальсифікатів, в атмосфері яких вона виростає — буквально з пелюшок.

Тепер читають менше, віддаючи перевагу «ящику» та «шавутині» — і простіше, і доступніше, і видовищніше, і — що важливо вже для самих фальсифікаторів — не зрівнянно масовіше за охопленням. Саме звідти і льються безперервно потоки ідеологічно вивірених антиісторичних постулатів, формуючи в недосвідчених умах «правильні історичні знання». На жаль, вище українське керівництво за усі роки незалежності так і не спромоглося усвідомити очевидної значущості ленінського постулату про непроминальну важливість кіно (тепер — також інших ефективних видів масової пропаганди, основною ознакою якої є повне ігнорування фактів: втілюючи довірливим «масам», ніби те, що вони бачать чорним, насправді сліпучо-біле чи навпаки — що може бути кращим свідченням високої майстерності профбрехунів!), і тому мізки українському (не залишають без уваги і власного!) глядачеві — особливо молоді — «історичними» виданнями, фільмами та серіалами, що заповнили наш ринок, успішно проминають розумні дядьки з усідньої держави...

інженер не побудує на брехні міст, будинок, літак: вони рухнуть, і його засадять за ґрати, а ось подібні «історики» — а їх, на жаль, як писав Олександр Блок, «тьмы и тьмы» — чомусь дозволяють собі нахабно брехати, безсоромно видаючи це за «теорії» та «концепції»¹¹): «...Варто нагадати, що зерна нинішніх розбратів із-за Криму були посіяні ще в 1954 році, коли Микита Хрущов одним розчерком пера передав півострів Україні. Його рішення було затверджене постановою президії Верховної Ради СРСР. З цього приводу ходила безліч чуток (дуже схоже, що саме з них В. Іванов і черпав свої «знання». — М. Л.)».

¹¹ Ось тільки одна ілюстрація до того, як нав'язувалися антинаукові «концепції» вже в СРСР (у революційній Росії за подібними фальсифікаціями теж стояв «державний» інтерес). У 1951 році в Інституті історії АН СРСР на теоретичній конференції «з питання про утворення російської народності та складання її в націю» (В інституті історії..., 1951. — С. 137-139), професором В. В. Мавродіном «було представлено... схему етнічного розвитку російського народу», основу якої склали концепції про «спільну колыску трьох братських народів» і «єдиної давньоруської народності» (основні положення цієї «концепції» було оприлюднено її автором дещо раніше — у працях «Образование древнерусского государства» (Л., 1945), «Древняя Русь: (Происхождение русского народа и образование Киевского государства)» (М., 1946) і стенограмі публічної лекції «Формирование русской нации» (Л., 1947), прочитаної 7 червня 1947 р. у Ленінграді).

Проте навіть московські історики не підтримали антинаукових умовисновків свого колеги. Тому «запропонована В. В. Мавродіном схема основних етапів етнічного розвитку російського народу з цілої низки важливих питань була піддана всебічному розгляду та критиці з боку істориків і лінгвістів». До того ж, ця критика виявилася такою нищівною («в усіх виступах було відзначено вузькість наукової бази, покладеної в основу концепції В. В. Мавродіна», — підкреслює журнал, — «односторонність» підходів, а частина його доповіді, присячена докіївському періоду, «за одностайною думкою учасників дискусії», була визнана «гіпотетичною та малопереконливою»), що і сам автор схеми вимушений був, як говорять на флоті, відпрацювати задній хід: «у своєму завершальному слові В. В. Мавродін погодився з низкою критичних зауважень принципового характеру». Зокрема «він визнав можливим переглянути питання про міру єдності та спільності народності Київської Русі», що фактично означало чергову відмову (деякі дослідники віддають пальму першості у височуванні цієї ідеї іншому російському історикові Б. Грекову) від концепції єдиної давньоруської народності в результаті її аргументованого заперечення московськими істориками.

Але оскільки в СРСР (Кон, 1951. — С. 48-63) історичну науку відносили «до числа таких спеціалізованих явищ, які належать до області ідеології», то останнє слово в науковій дискусії було зовсім не за науковцями (не допомогли навіть залучення відповідних «висловів Й. В. Сталіна»), а за вищою ідеологічною інстанцією — ЦК КПРС, що скеровувався незабутнім «корифеєм усіх наук», якому була справа і до питань мовознавства, і до кібернетики, і до генетики (є усі підстави вставити в цей перелік «і до історії», оскільки саме сталінський «Краткий курс історії ВКП(б)» на десятиліття став єдиним дороговказом як для радянських, так і для квазіпострадянських істориків). І в 1954 році ЦК КПРС, не вдаючись до щонайменшої дискусії, розтовкмачив отим незговірливим ученим (Тезиси о 300-летии воссоединения..., 1954), що «російський, український і білоруський народи походять від єдиного кореня — давньоруської народності, яка утворила давньоруську державу — Київську Русь», зі «спільною для усієї держави мовою». І що ж? Як і слід було очікувати, навчені гірким досвідом, ті ж самі історики, які каменя на камені не залишили від маячної «концепції», тут же кинулися (спробували б інакше!) публікувати статті на підтримку «нової» концепції (утім, майбутній академік Б. Рибакон ще задовго до виходу «тезисов» далекоглядно запропонував розглядати проблему утворення давньоруської народності «в свете трудов И. В. Сталина» (1952)...).

ЗМІСТ

Від автора	5
Демографія росіян і українців у Криму: БРЕХНЯ ТРЕТЬОГО ВИДУ	
Замість передмови	20

I. ДРАЖЛИВЕ «КРИМСЬКЕ ПИТАННЯ»

1.1. Чи й справді «п'яний Хрущов подарував Україні Крим»?.....	26
1.2. Чому Росія П Р О С И Л А передати Крим Україні.....	28
1.3. МІФ про те, що СЕВАСТОПОЛЬ НІБИТО «НЕ ПЕРЕДАВАЛИ» разом з Кримом, а витрати на утримання Севастополя «НІКОЛИ НЕ ПРОХОДИЛИ» через бюджет України.....	30
Коротка ремарка щодо «города русской славы» та землі, «политой русской кровью».....	38
1.4. Про «ИСКОННОРУССКОСТЬ» КРИМУ — ЗАКОРЕНІЛА ВИГАДКА	41
1.5. Що ж ДАЛО КРИМУ «приєднання» до Росії.....	44
Коротка ремарка про «волелюбність» Російської імперії та «рабство» в Кримському ханстві.....	49
1.6. Чим обернулося для татар Криму задеклароване більшовиками право «владштувати національне життя вільно»	51
1.7. ВАРВАРСТВО «ЦИВІЛІЗОВАНИХ» КОЛОНІЗАТОРІВ: наруга над історичними топонімами півострова.....	57
1.8. Чи й справді «українці приперлись у Крим на усе готове»?	62

II. ЗАГАЛЬНІ ПИТАННЯ ІСТОРІЇ УКРАЇНИ ТА РОСІЇ

2.1. «Киев считаю чисто русским!..» — ПІДМІНА ПОНЯТЬ.....	65
2.2. Про «тисячолітню» Росію: СКІЛЬКИ НАСПРАВДІ?	66
Коротка ремарка про «фікцію "київського періоду"» російської історії, або Як впливає час на бачення історії та на самих істориків	69
2.3. Що складає ПОЧАТОК ІСТОРІЇ «ВЕЛИКОРУССКОЙ» НАРОДНОСТІ?	75
Коротка ремарка про «мирний» характер «поширення впливу» Москви: бий своїх, щоб чужі боялися.....	76
2.4. Зовсім коротко про «расовий» склад великоросів.....	81
2.5. До питання про НОРМАНСЬКУ ВЕРСІЮ ПОХОДЖЕННЯ НАЗВИ «РУСЬ». Коротко	82
2.6. ТЕРМІНОЛОГІЧНЕ ШАРЛАТАНСТВО: псевдототожність понять «Русь» і «Россия», «руський» і «русский» («російський»).....	84
Коротка ремарка про те, наскільки правомірною є підміна О. Бушковим «россиан» А. Лизлова на «россиян», та чи брали участь «палки российские» (за тим же О. Бушковим) у битві на Калці 1223 року?....	89
2.7. Україна — Русь чи «окраїна» Московії-Росії?	95
2.8. До ПИТАННЯ ПРО «ТРЕТІЙ РИМ» — чим виявилася «Шапка Мономаха».....	100

<u>Коротка ремарка про те, чи справді Україна «тырила» російський газ, або Подум'яний привіт Москві з «бандерівського лігва»</u>	330
4.2. ВІДКРИТИЙ УРОК ЛУКАВОЇ ГЕОГРАФІЇ («учитель» — той самий)	334
4.3. «НАВІТЬ ВЧК БУЛА ГУМАННІШОЮ ЗА ЛЕНІНА» — «ліричний» відступ	343
4.4. То «ПРИРІЗАЛИ Україні» ЧИ ВІДРІЗАЛИ від України, пане Солженіцин?.....	346
4.5. ДЕРИБАН УКРАЇНИ на тлі «збирання земель», або ЯКОЮ ЦІНОЮ МОСКОВСЬКІ БІЛЬШОВИКИ «ЗАЩИТИЛИ СЕБЯ» ВІД НІМЕЦЬКОГО ІМПЕРІАЛІЗМУ в 1920-му.....	353
<u>Коротка ремарка про «всенародну підтримку» українським народом «возз'єднання» з Москвою на Переяславській раді</u>	353
4.6. Чи й справді «в Україну не змінно ВВОЗИЛОСЯ БІЛЬШЕ ПРОДУКЦІЇ, НІЖ ВИВОЗИЛОСЯ...»	356
4.7. ІМПЕРСЬКИЙ «СИНДРОМ ПОПАНДОПУЛО» У ДІЇ, або Національна комісія з питань повернення культурних цінностей повідомляє.....	359
<u>Коротка ремарка до питання про «процвітання» «возз'єднаної» України, або Кремлівські «старые песни о главном»</u>	365
4.8. Ще одно «відкриття» пана Солженіцина: на землях Новоросії «сроду старой України не было...» — УСЬОГО ЛИШЕ ЧЕРГОВИЙ ОБМАН	366
4.9. Голод у СРСР і Голодомор в Україні — У ЧОМУ Ж РІЗНИЦЯ?.....	371
4.10. ТАБАЧНИКІАДА НА МАРШІ, або Чим загрожує Україні «ДЕНОНСАЦІЯ ПАКТУ РІББЕНТРОПА-МОЛОТОВА»?	379

V. КАМО ГРЯДЕШИ, УКРАЇНО?

5.1. Позірні принади Митного союзу та масові «профілактичні заходи» по-кремлівські щодо України, або ХТО НАСПРАВДІ «БРЕШЕ І... ЗНАЄ, ЩО БРЕШЕ»	384
5.2. ЧОМУ ЗНОВУ «ЗАМАЙДАНИЛО» УКРАЇНУ — до нацькованих владою «тітушок» додали жорстокість новітніх «батьків»	409
<u>Коротка ремарка про підтримку Євромайдану з боку українського «Президентського клубу» та світу</u> ..	424
5.3. Різноголосся ЗМІ: КОЖЕН БАЧИТЬ ТІЛЬКИ ТЕ, ЩО ХОЧЕ БАЧИТИ.....	428
<u>Коротка ремарка у вигляді конспективних «майданних» замальовок з натури</u>	435
5.4. Непередбачуваний «гарант», або ТРИВОЖНІ ДЗВОНИ МАЙДАНУ	437
<u>Коротка ремарка про силу та слабкість Євромайдану. Окремі штрихи до «портретів» Євромайдану і Антимайдану</u>	443
<u>Коротка ремарка до «закона про амністію»: чи можна амністувати... заручників?</u>	452
5.5. ВІДТВОРЕННЯ ІМПЕРІЇ З ЧОРНОГО ХОДУ, або Назад у «сталінську» Росію?	455
<u>Коротка ремарка про намагання «неправильних» українців «розірвати історичні зв'язки з Росією»</u>	459
5.6. Україна — ignotus? Як для кого.....	462
5.7. Федералізація України: «президентський» роздрай, або ІСТОРІЯ З ЄВРОІНТЕГРАЦІЄЮ... НАВПАКИ.....	467

Коротка ремарка про назрілі зміни до Конституції України, яких нібито прагнуть усі, але... по-різному.....	470
5.8. «Господь тебе, певно, любить...», або Довга дорога на українську Голгофу — ЧИ ВОСКРЕСНЕМО?	471
Коротка ремарка про «Верховного Головнокомандувача» без армії, або — Янукович у бігах.....	475
5.9. Перекладання з хворої голови на здорову — шудерство, замішане на ненависті, або ЧОГО НЕ ВИСТАЧАЄ УКРАЇНІ!	479
Коротка ремарка щодо «фашистів» і «нацистів» в Україні — ЦИНІЧНЕ ОББРІХУВАННЯ	482
P. S. Короткий «історичний» екскурс у... теорію автоматичного керування.....	490
P. P. S. Неймовірно, що стало очевидним: як учорашні «брати» стали окупантами, або Замовний спектакль (постановка 1783 року) у Криму — МХАТ відпочиває.....	493
Коротка ремарка про російський «план Барбаросса», або Аншлюс по-путінськи.....	494
Коротка ремарка про brutальне приниження великої країни тотальною «державною» брехнею, або «Операція "Гляйвіц"» по-московськи	510
P. P. S. Апофеоз облудного «братства»: «цар» звично оббріхує Україну, «палати» та «пацієнти» — захоплено аплодують.....	526
Коротка ремарка про загальні психологічні характеристики сучасного російського суспільства очима психолога та українського — очима... московського фотографа	537

БІБЛІОГРАФІЯ

1. Монографії, публікації, статті	543
2. Архівні документи (АД)	557

ДОДАТКИ

Додаток 1. Приклади «героїчної» брехні та замовчування (Короткий перелік)	561
Додаток 2. Зміст монографії «ОБЕРЕЖНО: МІФІ! Спроба системного підходу до висвітлення фальсифікацій історії України.....	563
Додаток 3. Обращение к народу Украины.....	564
Додаток 4. Алексей Широлаев. О ДВУХ РАЗНЫХ НАРОДАХ («Русская Фабула»)	566